

As laranxas
máis laranxas
de todas as laranxas

de Carlos Casares

Versión e dirección: **JOSÉ CALDAS**

O TEXTO DA REPRESENTACIÓN

Carlos Casares

Versión de José Caldas

Espazo escénico

Praza de touros, circo máxico. Porta xiratoria, ao fondo, de onde entran e saen os artistas. Laranxas (bólas) penduradas do ceo, como una enorme árbore que cobre a escenografía. Pozo con auga.

Personaxes

Especie de clowns surrealistas, mestura de xentes dunha aldea de Galicia cos personaxes da Comedia dell'Arte.

Elías

Anxa

Coro dos veciños:

Veciño da Escopeta

Veciño Gordo

Veciña Sabida

Veciña Desdentada

(O ovo, a galiña Petra (galiña azul), a laranxa serán obxectos animados manipulados polos actores).

ESCENA 1

(Atmosfera de mencer, do escuro xorden raios de luz, canto de paxaros, penumbra, Elías espreita e entra pola porta xiratoria –escena cómica/máxica coa porta. Elías diríxese ao pozo para lavarase- escena cómica/máxica na que Elías fai percusión na auga. Senta e finalmente descobre as laranxas, que agora están iluminadas polo sol forte. Elías corre en dirección á casa e atópélase coa porta xiratoria).

ELÍAS

¡Anxa!

ANXA *(Óese a voz, e vese a sombra)*

¡Ai, Elías! ¿Pásache algo?

ELÍAS *(Choroso)*

Non, prenda. É que saíron laranxas no limoeiro...

ANXA

¿Laranxas no limoeiro?

ELÍAS

Si, e moi grandes.

ANXA

Serán limóns...

ELÍAS

Non. Son laranxas

ANXA

¿Qué cor teñen?

ELÍAS

Son da cor de todas as laranxas.

ANXA

¿E ti sabes de que cor son todas as laranxas?

ELÍAS

Da cor da pel da túa cara.

ANXA

Es un charrelo. A cor da miña cara é cor de sol, que che son traballadora.

ELÍAS

Pois as laranxas son laranxas que non son limóns. Ven ver, senón...

ESCENA 2

(Aparece na porta Anxa, que tén a cara cor de todas as laranxas. Percusión e danza de Anxa. Elías sinala as laranxas co dedo, desde lonxe.)

ANXA *(Sorprendida)*

¡Xesús, que bólas máis raras!

ELÍAS

Son laranxas

ANXA *(Achegándose a elas)*

Laranxas ou o que sexan, que iso xa se verá

ELÍAS

Está ben claro. (Co dedo índice toca una, que lle estoura coma una bomba. Chuvia de confeti negros. Cae de costas berrando de dor, ou de medo.)

ELÍAS

¡Que rareza de laranxas!

ANXA *(Axudándoo)*

Iso pásache por non te fiar de min... ¿Cómo vai dar laranxas un limoeiro?

ELÍAS

Cousas máis raras se viron. *(Érguese, sacode a pucha e colócoa na cabeza por segunda vez)*. Tamén acontece que hai paxaros que falan.

ANXA (*Sacudíndolle o confeti*)

Haberá, pero non din máis que bardalladas, e non son xente.

ELIAS

¿E quen dixo que as cotorras fosen xente? Eu só digo iso, que non sería tan do outro mundo que un limoeiro dese laranxas.

(*Escóitanse sons de tambor*)

ANXA (*Espreitante*)

Schhhh! Cala, que vén xente.

ESCENA 3

(Aparece, moi nervioso, un veciño. Trae una escopeta na man. Escopeta que é tamén un instrumento musical. Toca a súa música e canta.)

VECIÑO DA ESCOPETA *(Canta)*

Ouvíronse tiros por aquí. Por aquí ouvíronse tiros. Tiros por aquí ouvíronse.

Aquí por tiros ouvíronse. Tiros aquí ouvíronse por.

¿Quen disparou por aquí, quen quen quen?

ANXA

Non foron tiros.

ELÍAS

Foi unha laranxa que me estourou nos fuciños. *(Sinala as laranxas co dedo)*

VECIÑO DA ESCOPETA

Vaia Toromelos!

ELÍAS

¿Cómo lles chamou o señor?

ANXA

O señor chamoulles Toromelos. *(Risas. O Veciño da Escopeta reacciona).*

ELIAS

Son laranxas

ANXA

Se te lavases...

VECIÑO DA ESCOPETA *(Xustificándose)*

O de toromelos é un dicir... Pero laranxas, o que se di propiamente laranxas, tampouco son.

ELÍAS *(Que se vai lavar)*

¿Entón que son?

VECIÑO DA ESCOPETA

Poñamos que non sei, pero podemos abrir unha.

(Achégase máis a árbore. Elías e Anxa corren cara a el)

ANXA

¡Non lle toque! ¡Non lle toque!

TODOS

¡Non lle toque! ¡Non lle toque!

VECIÑO DA ESCOPETA *(Deténdose)*

Entón é certo que estouran.

ELÍAS

Xa lle dixen que me estourou unha nos fuciños

ESCENA 4

(Entran cada un dos veciños-presentación. Coro de veciños. Pequena banda que toca e danza)

VECIÑOS *(Cantando e tocando)*

¿Quen disparou por aquí? ¿Disparou quen por aquí? ¿ Por aquí quen disparou?

¿Aquí por disparou quen? ¿Quen? ¿Quen? ¿Quen?

ANXA

Non disparou ninguén. Foi un estoupido.

VECIÑO GORDO

¿Hai feridos? ¿Hai feridos? ¿Hai feridos?

ELÍAS *(Que non consegue lavarse)*

Soamente este entroido.

VECIÑA DESDENTADA

Lava esas larafuzas, home.

(Os veciños rin ás gargalladas)

ELÍAS

Iso era o que quería facer.

VECIÑO GORDO *(Descubriendo as laranxas)*

¡Eh, veciños, mirade, mirade!

(Os veciños mostran pasmo das máis diferentes maneiras. Pero ao Veciño Gordo dálle un desmaio.)

ELIAS *(A Anxa)*

¿Qué pasa agora?

ANXA

Que parece que lle deu un mal ao Toneladitas.

ELÍAS *(Aos veciños, berrando)*

¿Fai falta botar unha man?

ANXA

Con tanto lío non te oen. *(Corre cara o interior da casa)* Vou buscar tantiño coñac. *(Tropeza e cae como caera antes Elías)* Elías, a ver se arranxas esta porta dunha vez. *(Entra na casa)*

VECIÑA DESDENTADA

Deixádelle aire, que aínda vai afogar coa calor.

VECIÑO DA ESCOPETA

Que lle poñan os pés máis altos que a cabeza. *(Cargando co Gordo, axudado polos outros)* ¡Como pesa o lampantín este!

ELÍAS

Por favor, respecto nos dicires para un veciño desmaiado.

VECIÑO DA ESCOPETA

Facede un paso no muro, que pesa demasiado para dar a volta.

VECIÑO GORDO *(Desde o seu desmaio)*

¡Que se me vai, que se me vai, que se me vai, que se me vai o zapato dereito!

¡Que se me vai, que se me vai!

ESCENA 5

(O zapato dereito do Veciño Gordo, vaise voando como un paxaro.)

CORO VECIÑOS

(Tocan e cantan rexidos polo Veciño da Escopeta)

(Música)

VECIÑO GORDO

¿Onde anda o meu zapato?

CORO

¿Onde anda o seu zapato?

VECIÑO DA ESCOPETA *(Rexendo coa escopeta e apuntando ao ceo)*

Alá vai, alá vai, alá vai...

CORO

Alá vai, alá vai, alá vai...

(Miran todos ao ceo, na mesma dirección que sinala a escopeta/batuta do mestre)

VECIÑA DESDENTADA

Agora pasa por riba do Tellado verde da casa da Severa.

VECIÑA SABIDA

Non é a casa da Severa, que é o campanario da parroquia.

VECIÑO GORDO *(Ao veciño da escopeta, suplicante)*

¡Non lle tires, non lle tires!

CORO

¡Non lle tires, non lle tires!

VECIÑA SABIDA

Nunca outra che vin, un zapato voando...

ELÍAS

Cousas peores se teñen visto.

(Pausa)

ANXA *(Aparece cunha copa de coñac na man)*

Toma, Toneladitas. Farache ben.

VECIÑO GORDO

Dama por a outra beira, que non quero ver as lambetadas esas...

ANXA

¿Qué lambetadas?

VECIÑO GORDO

As cereixas da árbore esa.

ELÍAS

Son laranxas

VECIÑO GORDO

O que sexan

ELÍAS

A cada cousa polo seu nome. ¿Qué che parece se lle chamo pardal ao teu zapato?

ANXA

¿Qué estás dicindo?

VECIÑO GORDO *(Coa voz tomada)*

É que o meu zapato dereito anda voando por riba do pobo, coma un paxaro, pero non é paxaro, que é zapato de pel de becerro e o teu home quérelle chamaar pardal.

ANXA

¿A quen?

VECIÑO GORDO

Ao meu zapato.

(Escóitase o cocorocó da galiña, que vén de poner o ovo. Canta e ri.)

VECIÑA DESDENTADA

¡Anxa! Ten conta desa galiña, que che debeu facer alguna falcatruada.

ESCENA 6

ANXA *(Despreocupada, pero dirixíndose ao galiñeiro)*

É a galiña Petra, que ri cada vez que pon un ovo.

ELÍAS

¿Queres que che axude, Anxa?

(A galiña segue rindo. O Veciño Gordo desmáíase. Mentras os demais contemplan o ovo abraiados. Só Elías se decata do desmaio do veciño)

VECIÑO GORDO

¡Que me vén o desmaio, que me vén, que me vén!

VECIÑA DESDENTADA

Deste ovo saen polo menos cen tortillas.

ANXA

Pero batelo leva tres días tamén polo menos.

VECIÑO GORDO *(Erguéndose)*

Quero tortilla *(cae outra vez)*

ELÍAS

Anxa, o Toneladitas quere tortillla.

VECIÑO GORDO *(Érguendose de medio corpo)*

Quero laranxas *(volve caer)*

VECIÑA SABIDA

Tamén quere laranxas

ANXA

Aquí non hai laranxas. As cirolas esas non se poden coller, que estouran.

ELÍAS

Non estourou máis ca unha, digo eu.

ANXA *(Segura)*

¿Non estourou unha?; é que poden estourar todas.

UNHA LARANXA *(Sentida-acendéndose por dentro-)*

Non señora. ¡Nin todos somos iguais!

(A galiña ri outra vez)

VECIÑA SABIDA *(Andando)*

Outro ovo, Anxa. A ver que cor tén.

ANXA

Agora non é polo ovo. É que lle dá a risa polo que dixo a laranxa.

VECIÑA SABIDA

¿Qué laranxa?

ANXA

A laranxa esa que eu pensei que era outra cousa.

LARANXA *(Acendéndose)*

Pois son laranxa, a moita honra.

ELÍAS

Xo cho dicía eu, Anxa.

VECIÑO GORDO

Quero comer, quero comer, quero comer.

ELÍAS

A ver se preparas unha tortilla para este home.

VECIÑA DESDENTADA

E para a concorrência.

(Aplauden todos. Anxa diríxese ao interior)

ANXA

Hai que bater o ovo. *(Desaparece na porta)*

ESCENA 7

(Anxa sae e dalle o ovo á Veciña Sabida, que o manipula)

O OVO

Que batan con tentiño, por favor.

VECIÑO DA ESCOPETA *(Botando a escopeta á cara)*

¿Quen falou así?

VECIÑA DESDENTADA

Foi o Toneladitas.

VECIÑO GORDO *(Como antes, protestando)*

Eu non fun. Foi o ovo. Quero tortilla.

(Cae de novo)

VECIÑO DA ESCOPETA *(Con autoridade)*

¡Que o ovo alegue canto teña que alegara!

O OVO

Está alegando. Dixeran que batan a modiño, por favor.

VECIÑA DA ESCOPETA

Baterase co coidado pertinente nestes casos.

ELÍAS

Nunca nesta casa se bateron os ovos sen contemplación.

O OVO

Tamén é certo, si señor.

VECIÑA DESDENTADA *(Mirando ao Gordo, berrando)*

¡Ao Toneladitas estáselle poñendo a cara verde!

(A metade esquerda da cara do veciño,ponse verde. Achéganselle todos)

VECIÑA SABIDA

Seguro que é coa fame. Os famentos adoitan ter a cara verde.

VECIÑA DESDENTADA

Seguro que é coa fame. Os famentos adoitan ter a cara verde.

VECIÑA SABIDA

Pero só se lle puxo verde unha meixela...

VECIÑO DA ESCOPETA

Entón soamente se trata de media fame.

ELÍAS

¡Ai Anxa! ¡Apura, que ao Toneladitas púxoselle verde un anaco da cara por mor da fame! ¡Anxa! ¡Se non te dás presa, acabará por verdecer enteiro!

(Aparece Anxa, vén cargada da barreños grandes e bateadores igualmente en consonancia)

ANXA

Que agarde un pouco, que despois de todo, algo máis de verde non lle acaba coa fermosura natural.

(As veciñas acoden a axudar.)

(Percusión con bateadores de ovos-Rap da tortilla)

VECIÑO GORDO

Quero tortilla, tortilla española, tortilla francesa, tortilla de pan, tortilla crioula, tortilla pasada, tortilla aldeá. Quero tortilla.

Ovo crú, ovo cocido, ovo estrelado, ovo frito, ovo pasado, ovo escalfado, ovo chuperreteado.

Ovos no bandullo, ovos no biscoito, ovo no cabazo, chula de ovo...

Quero tortilla, tortilla, tortilla, tortilla, quero tortilla.

(Pausa)

O OVO *(Nas mans de Anxa)*

¡Ai, Elías!

ÉLÍAS *(Que agora si ía lavarse)*

¿Quen fala?

O OVO

Son eu, o ovo

ELÍAS

¿Que che pasa?

O OVO

É que o home ese da escopeta estame apuntando. E dispensando, eu non son ningún coello.

VECIÑO DA ESCOPETA *(Suspendendo a súa acción)*

¿Entón como imos cascar este bicho?

O OVO *(Irritado)*

¡Sen insultar, por favor, que aquí ninguén faltou. Eu non son ningún bicho.

ELÍAS

¡Ai, Anxa! A ver se cascas o ovo, que o Escopetas estase poñendo nervioso.

ESCENA 8

(Anxa pon o ovo a durmir como se fose un meniño)

ANXA

Meu oviño querido, ¿queres que che conte un conto?

O OVO

Quero

ANXA

¿O conto da Galiña Azul?

O OVO

Si, pero cóntao ben, non vaia ocorrer un accidente.

VECIÑO DA ESCOPETA *(Ameaza a todos os demais)*

¿Quen falou aquí dun accidente?

ELÍAS

¡Alto!

Non te asustes, home. É que unha vez, Anxa trabucouse e contoulle o conto que lles conta ás galiñas chocas e apañou unha pedrada. Aínda leva a marca nun ollo.

¡Marche!

ESCENA 9

(Os veciños cantan unha nana)

TODOS

O meniño está no berce

¿quen lle vai dar as papas?

A túa nai vaiche na vila

E o teu pai foise coas vacas.

ANXA *(contando) (Os outros cantan unha nana)*

¿Acórdaste dun rapaz que se chama Lorenzo e que andaba sempre na compañía dun can pequeniño de rabo zuro?

Pois Lorenzo ten unha galiña azual con cinco plumas vermellas na ala dereita. É unha galiña moi bonita e moi rara. Pon ovos de cores. Xa puxo dous marelos, un rosa e tres verdemar. Ademáis non di cacaracá como as outras galiñas senón que di cocorocó. E isto ten preocupadas ás autoridades.

ELÍAS

Penso que te estás trabucando, Anxa.

ANXA *(Sen facer caso ao que di Elías – personaxe pasea coa galiña de xoguete)*

Tan preocupadas as ten que hai catro días chegoulle un oficio a Lorenzo pedíndolle que entregase a galiña polas boas. Lorenzo negouse, porque aínda que lle din que só é para que a vexa un veterinario, o certo é que, segundo dixo o señor Casimiro, o porteiro do Concello, á galiña vana a matar.

ELÍAS

Ten conta, Anxa, non vaias apañar outra pedrada, que ese conto non é o conto de abrir os ovos.

ANXA *(Nas mesmas)*

O alcaide; Manolito Listón, dixo nunhas declaración que fixo para a televisión e para os xornais...

VECIÑO DA ESCOPETA

Que non se podía tolerar a existencia dunha galiña azul, porque unha galiña azul que pon ovos de cores e que di cocorocó en vez de cacaracá non é unha galiña como é debido.

ANXA

O caso é que o pobo anda todo alborotado e o pobre Lorenzo non levanta cabeza. Antes paseaba todo contento coa súa galiña pola rúa, pero agora está na casa e algún din que a galiña tena disfrazada de branco para que non lla coñezan. Pero certo, pouco se sabe. Eu non sei qué vai pasar, porque os veciños están de parte de Lorenzo e da galiña.

TODOS

(Cantan de novo a nana)

O OVO

Pobre Lorenzo.

ANXA

Non teñas pena, que xa che contarei en que queda todo isto.

ELÍAS

Para, Anxa, para, que vas mal, que che vai soltar un pau. *(Escóitase a risa da galiña Petra)*. Olla como ri a galiña.

(Vese pasar na sombra ao Veciño da Escopeta cunha galiña)

ANXA

Ás cinco da tarde, chegaron os gardas a buscar a galiña azul, de parte de Manolito Listón. Facía moito sol e podía ser un día ben ledado se non fora pola pena que tiñamos todos.

ELÍAS

¡Para, para, muller, para!

ANXA

A xente congregouse diante da casa de Lorenzo...

ESCENA 10

(O ovo convértese nunha especie de fonte cichando para enriba algo de cor amarela. A escena queda toda amarela.)

VECIÑA SABIDA

Dáme no corpo que ao Toneladitas lle vai verdecer tamén a outra meixela.

VECIÑA DESDENTADA

¡O zapato de Toneladitas! ¡Coidado! ¡Coidado! *(Cubrindo a cabeza coas mans)*

(O zapato cáelle na cabeza ao Veciño da Escopeta e chimpa con el patas arriba. De súpeto, como se unha acción implicase a outra, ponse de pé o Veciño Gordo.)

VECIÑO GORDO *(Medio durmido)*

Quero comer.

ANXA

Non hai ovos.

ELÍAS *(Murmurando)*

Ben che advertín que estabas trabucada.

ANXA *(Murmurando)*

Nunca me lembro de cal é o conto de abrir os ovos e cal o de abrir as fontes.

VECIÑA DESDENTADA

Ao Escopetas saíronlle tres chichóns...

VECIÑA SABIDA

Ponlle tantiño mel para que lle baixen.

VECIÑA SABIDA (*Que descubriu ao Veciño Gordo dando saltiños para coller unha laranxa.*)

O Toneladitas quere coller unha laranxa.

VECIÑO DA ESCOPETA

¡Mans enriba, Toneladas! ¡Non te movas ou déixote seco!

ESCENA 11

(O veciño gordo ponse a tremer. Cae unha laranxa ao chan, e cando todos pensaban que ía estoupar, non estoupa. Pasados uns segundos de silencio espreitante, respiran fondo.)

ELÍAS *(A Anxa, por dicir algo.)*

Xa che dicía eu que eran laranxas.

VECIÑO DA ESCOPETA *(Berrando)*

¡Silencio! ¡Silencio!

VECIÑA DESDENTADA *(Baixiño)*

¿Aínda che queda fame, Toneladitas?

VECIÑO DA ESCOPETA

O Toneladitas que dea a volta. *(O Gordo obedece e queda mirando para o Veciño da Escopeta)*

VECIÑA SABIDA *(Asombrada)*

¡Verdeceu enteiro!

TODOS

¡Oh!

VECIÑO DA ESCOPETA

¡Silencio!

ELÍAS *(Timidamente)*

¿Podo facer unha suxestión?

VECIÑO DA ESCOPETA *(Despois de dubidalo un intre)*

Ben. ¡Soamente unha! ¡Veña!

ELÍAS

É que este home tén que comer algo. *(O medo túrralle escandalosamente dos pantalóns, que ceden).* ¿Non ve como se está poñendo?

VECIÑO DA ESCOPETA

¡Denegado!

ANXA *(Decidida)*

Denegado ou non, eu voulle dar de comer agora mesmo.

VECIÑO DA ESCOPETA *(Apuntándolle a Anxa)*

¡Alto!

(Como Anxa non se detén, dispara ao aire. O medo sóbelle a todos pola cara, incluída ela, que se detén entón.)

VECIÑO DA ESCOPETA *(Fóra de si)*

¡E agora todos fóra! ¡Correndo!

(Os veciños corren e vanse. O Veciño da Escopeta recúa, sempre apuntando. Nisto, a escopeta empézalle a tremar nas mans. Coma se quixese ir. Os veciños empezan a asomar as cabezas, pouco a pouco van entrando. Xogan e pásanse a escopeta uns aos outros. Marchan con ela.)

VECIÑO DA ESCOPETA

¡Ides todos...!

ELÍAS *(Canta)*

¡Alto aí, señor Fanfán! Ten conta do que dis. Pénsao dúas veces, que te vas arrepentir.

TODOS

Alto aí, señor Fanfán...

VECIÑO DA ESCOPETA

¡Ides todos...!

ELÍAS *(Canta)*

Alto aí, señor Fanfán...

TODOS

¡Alto aí, señor Fanfán! Ten conta do que dis. Pénsao dúas vexes, que te vas arrepentir.

VECIÑO DA ESCOPETA

¡Ides ir todos para o cárcere! *(A laranxa que lle pendía sobre a cabeza... plof!)*

VECIÑA SABIDA

Dixéronche que te ías arrepentir.

VECIÑA DESDENTADA

¡E arrepentícheste, larpeiro!

VECIÑA SABIDA

¡E o que has bailar, morena!

VECIÑA DESDENTADA

¡Alpabaarda!

(O Veciño da Escopeta foxe avergonzando. Rin todos) (Xogo entre os Veciños)

VECIÑO GORDO

Quero comer. *(Ninguén lle fai caso) (Máis forte)* Quero comer.
Quero comer.

ELÍAS

¡Ai, Anxa! ¡Lembraraste do conto de abrir as laranxas?

ANXA

Penso que si. ¿Por qué?

ELÍAS

Abre unha, anda. ¿Non oes ao Toneladitas?

VECIÑO GORDO

Quero comer.

VECIÑA DESDENTADA

Veña, muller, que lle vai medrar un rato na barriga.

ANXA *(Collendo unha laranxa)*

Miña cirolíña querida...

A LARANXA

Eu non son ningunha cirolíña, que son unha laranxa.

ELÍAS

¡Cando aprenderás, muller!

ANXA

Miña laranxiña querida *(Elías bica a Anxa)*, miña laranxiña querida
¿queres que che conte un conto?

A LARANXA

Quero

ANXA

¿O final da historia da galiña azul?

A LARANXA

Ese mesmo

ESCENA 12

ANXA

A xente congregouse diante da casa de Lorenzo. Habería para aí máis de mil persoas. ¿A que non adiviñas o que pasou? Pois o día anterior alguén discorreu que a mellor maneira de arranxar as cousas sería tinguir de azul todas as galiñas do lugar, pintándolles de vermello cinco plumas da ala dereita e despois soltalas arredor da galiña azul de Lorenzo.

ELÍAS *(Para Anxa)*

Anxa, que vas mal...

(Diapositivas de galiñas azuis)

ANXA

Cando chegaron os gardas, atoparon tanta galiña igual que non sabían cal era a de Lorenzo.

Só houbo un pequeno despiste. Foi cousa de Leoncio, que se apareceu cunha galiña pintada de vermello. Cando lla viron os gardas, queríanlha matar. ¡Se o vises escapar coa súa galiña debaixo do brazo e berrando: “¡Para gustos fixéronse cores”!

ELÍAS

¡Para, Anxa, para!

ANXA

Agora o Manolito Listón di que...

VECIÑO DA ESCOPETA

...Cando chova todo se vai arranxar, que as galiñas han perder o tinte e que entón, xa veremos...

ANXA

Pero polo de agora vai moita calor e temos o verán enteiro por diante.

(O personaxe pasea coa galiña de xoguete pola escena)

ANXA

De momento, Lorenzo anda amestrando a galiña para que, ao menos en público, aprenda a dicir cacaracá en vez do cocorocó.

VECIÑO GORDO

Non abre.

ANXA

Cacaracá en vez do cocorocó, Cacaracá en vez do cocorocó,
Cacaracá en vez do cocorocó.

VECIÑO GORDO

Non abriu

TODOS *(Música)*

Cacaracá en vez do cocorocó cacaracá en vez do cocorocó cacaracá
en vez do cocorocó...

(De pronto, a laranxa abre, no medio da ledicia xeral. Abre pouquiño a pouco. O primeiro en meter a man é o Viciño Gordo que saca o único bocado que lle podería matar semellante fame. Todos meten a man e sacan reclamos e tocan)

(Pregóns)

ANXA *(Con voz de pregón)*

¡A quen lle cómpren? ¿A quen lle cómpren?

(Banda de Música dos personaxes) (Pregóns)

ANXA

¡De canela e limón!

ELÍAS

¡Olla do ramo alto! ¡Olla a laranxa boa!

VECIÑA DESDENTADA

¡Amolar tesoiras, facas canivetes, navallas de barba!

VECIÑO DA ESCOPETA

¡Merca o cabaz de morangos!

VECIÑA SABIDA

¡O petroline!

VECIÑO GORDO

¡Eh burrié, burrié, burrié, burrié, mexilón!

VECIÑOS *(Cantan, tocan e danzan)*

As laranxas máis laranxas de todas as laranxas, as laranxas máis laranxas de todas as laranxas, as laranxas máis laranxas de todas as laranxas, as laranxas máis laranxas de todas as laranxas. Nin cirolas, nin cereixas, limóns ou toromelos. As laranxas máis laranxas de todas as laranxas...

(Cae o pano)